

medani prizanesli. V Albaniji je pa punt, istotako tudi v Arabiji, kjer je oni dan 45 tisoč Arabcev pri Sani premagalo turško vojsko. Da bi naredil mir, poklical je sultan 128 batalijonov v orožje, pa tudi države avstrijska, ruska, nemška, angleška, francoska in italijanska so sklenile, napraviti red v Turčiji. Daj Bog, da začnejo takoj in postopajo složno!

Za poduk in kratek čas.

Slovenci na narodopisni razstavi v zlati Pragi.

(Konec).

Razen kapele sv. Vavčava ima cerkev še drugih 11 kapel z dragocenimi oltarji in pa slikami. Pa mimoidem te ter se ustavim pri grobu sv. Janeza Nepomuckega; zakaj ta svetnik je znan tudi med Slovenci in jih bode gotovo zanimalo in veselilo, če kaj o njem zvejo.

Večkrat sem šel črez most, in gledal mesto, od koder so vrgli sv. Janeza v reko Vltavo. In v cerkvi sv. Vida sem klečal pred njegovim grobom. To je krsta ali truga iz srebra in je najdražja reč, kar se kovinske cene tiče, kar je v tej cerkvi. Tehta svojih 37 centov in ima vrednost 210.000 gld., reci dvestodeset tisoč goldinarjev. Ravno umetelnske vrednosti nima. V vojski l. 1866. so Janeza Nepomuckega odnesli na Dunaj, boječ se, da bi ga jim vzeli Prusi. Saj pa tudi lahko, to ni mala reč toliko srebra. In ker ravno govorim o sv. Janezu iz Nepomuka, naj povem, da je Bog, kakor znano, na čudežni način ohranil njegov jezik; najsi je bil vtopljen že l. 1393., torej pred 500 leti, vendar je njegov jezik, kakor bi bil živ. Hrani se v zlati kazalnici ali monštranci, ozaljšani s 1200 dijamanti in dragim kamenjem.

Pripovedovali so mi, da na praznik sv. Janeza N. t. j. 16. majnika na tisoče in tisoče ljudstva iz vseh tudi oddaljenih krajev Česke in Moravske pride semkaj na grob na božjo pot Boga molit in sv. Janeza častiti. Lepo je to in gotovo narod, ki časti take može, kakor je bil kanonik »Jan z Nepomuku«, zdaj svetnik sv. Janez, ne more izginiti. O daj Bog, da bi se Čehi zopet oklenili svojega svetnika in zapustili pota svojega krivovernika Jana s Husinca, Janeza Husa, kateri je bil kriv tolikim nesrečam češki zemlji.

Slišite ali berete morebiti časi v liberalnih »cajten-gah«, da je Hus mučenec, da ga je dala cerkev sežgati in več takih obrekovanj. Vse to je laž. Hus ni mučenec, razen svojeglavnosti in trdovratnosti. Saj mu je bilo dokazano, da krivo uči, in to je tudi velika predrznost, če človek hoče boljše kaj vedeti, kakor vsi ljudje na svetu. Drugič je tudi krivo, da ga je cerkev dala sežgati. Res je umrl na gromadi Hus 1415, ali ne od cerkvene oblasti, temveč od posvetne. Še pri zborovanju v Kostnici, ko so nekateri duhovni gospodje zagovarjali Husa in se izrekli, da ga ne bi hudo kaznovali, bil je cesar Sigismund nejevoljen. Rekel je: Le na gromado z njim, če so tudi zdaj odpove svojim krivoverskim naukom, tem ko bo zopet imel prosto besedo, bo krive nauke trosik kakor dozdej!

Mi sicer obžalujemo, da so tako hudo kaznili Husa, ker tudi ta ima zasluženje za češki narod, pa bolj še obžalujemo tiste, ki hočejo vse to zapisati katoliški cerkvi na rovaš. To je hudobnost ali pa neznanje zgodovine, in obojno moramo obsoditi. To sem zato omenil, da naj ne verujo vsega, kar jim kvasijo časi časopisi liberalni in če so tudi pisani v slovenskem ali drugim slovanskem jeziku.

Smešnica. Sosed A. vpraša o Terezijinem soseda B.: »Ali si v gorici že bral?« — B. odgovori: »Ne še.« — »Koliko pa misliš letos dobiti?« — »Polovico več, kakor lani.« — »Koliko si že lani nabral?« — B. mo-zato odgovori: »Nič!«

Razne stvari.

(Milostljivi knezoškofo) so se v nedeljo popoldne z brzovlakom odpeljali na Dunaj, da se udeležijo ondi posvetovanj avstrijskih škofov.

(Družba duhovnikov vednega češčenja.) Mil. knezoškofo so dne 6. nov. t. l. imenovali č. g. spirituvala Jakoba Hribernika za škofijskega ravnatelja družbe duhovnikov vednega češčenja presv. R. Telesa (Sacerdotum adorationis SS. Sacramenti). Čč. duhovniki-družbeniki naše škofije naj torej od zdaj »libellos« in naročnino za družbeno glasilo »SS. Eucharistia« (1 gld. na leto) pošiljajo edino le imenovanemu škofijskemu ravnatelju. Sploh se naj čč. gg. duhovniki v vseh zadevah te prelepe družbe nanj obrnejo.

(Badeni in Ebenhoch.) Državni poslanec dr. Ebenhoch, predsednik katoliškega ljudskega društva gornjeavstrijskega, ki šteje nad 35 tisoč udov, je po izstopu iz konservativnega kluba pisal linskemu »Volksblattu«, da gof Badeni, o čegar zasebnem domoljubju ne dvomi, je prišel, da bi krščansko-socijalno gibanje na Dunaju zatrl in s tem tudi katoliško konservativno stranko na korist liberalne stranke, ki je dogospodarila.

(Zemljiški davek se mora znižati!) Na povabilo poslanca grofa Zedwitza je imelo več državnih poslancev razgovor o reviziji zemljiškega davka. Sklenili so, da se to vprašanje prej ko mogoče reši ter da se mora znižati zemljiški davek. Nato je grof Zedwitz šel s 4 poslanci o tej zadevi k finančnemu ministru, ki je rekel, da bode pred l. 1897. težko mogoče znatno znižati ta davek.

(Namestnik deželnega glavarja), g. dež. poslanec dr. Fr. Raday, je bil dne 14. nov. pri svetlem cesarju. V tej avdijenci je bil gotovo pogovor o vstopu naših gg. poslancev v deželni zbor štajarski.

(Načelniki slov. okrajnih zastopov) Spod. Štajarske so se dne 16. nov. v Gradcu skupno predstavili novemu cesarskemu namestniku, markizu Baquehemu.

(Kmetijsko bralno društvo) v Gornji Radgoni priredi v nedeljo, dne 24. novembra t. l. veselico s petjem in tombolo v gostilnici gospoda J. Skerleca. Začetek ob 3. uri popoldne. K mnogobrojni udeležbi uljudno vabi Odbor.

(Katoliško bralno in gospodarsko društvo) rogaško zboruje prih. nedeljo, dne 24. nov., ob 4. uri popoldne v prostorih g. Fr. Mikuša pod Donatom. K obilni udeležbi vabi Odbor.

(Imenovanje.) Deželni odbor štajarski je imenoval okrožnim zdravnikom gospoda Ad. Rosina s sedežem pri Sv. Duhu v Ločah za občine: Loče, Zbelovo, Ziče, Zgornje Laže, Tolsti vrh in Sv. Jernej.

(Zborovanje.) V Št. Juriju ob juž. žel. priredi v nedeljo, dne 24. nov. ženska podružnica sv. Cirila in Metoda zborovanje s tombolo v gostilnici g. Rudolfa Doboviškega. Začetek ob 6. uri zvečer. K mnogobrojni udeležbi uljudno vabi Odbor.

(Nesreča pri streljanju.) Pri Sv. Lenartu nad Veliko Nedeljo so dne 9. nov. zvečer pred proščenjem z možnarji streljali. Lenartu Pintariču pa pade iz ust goreča smodka na nabit možnar, ki se je užgal in Pintariču del telesa popolnoma odtrgal, da je nekaj ur pozneje v groznih bolečinah umrl.